

Cena We Francji - en France 40 ct.
Prix W Belgii - en Belgique 60 ct.
Przedstawicielstwa - Agences
Na Paryżu i Okręg Paryżski:
Pour Paris et la Région Parisienne:
St. KRÓTKIEWICZ, 42, Boulevard de Strasbourg
PARIS (XX) - Tel.: Botzaris 69-28
Na Środkową Francję: - Pour le Centre:
A. CHEŁMIŃSKA, 35, rue de la République
MONTCEAU-LES-MINES
Na Wschodnią Francję: - Pour l'Est:
W. TEODORCZYK, 63, rue de Verdun
HAYANGE (Moselle).
Na Belgię: - Pour la Belgique:
J. HAUFFMANN, - 19, rue de Henin,
BRUXELLES - Tel.: 48-99-61.
Imprimerie, Rédaction et Administration:
10, rue Emile Zola - LENS (P. de C.) - Tél.: 257.

Narodowiec

Niezależny dziennik demokratyczny dla obrony społecznych i kulturalnych interesów Wychodźtwa.
Quotidien démocrate pour la défense des intérêts sociaux et culturels de l'immigration polonaise.
Nadany z r. 1909. „Niech żywi nie tracą nadziei i przed Narodem niosą oświatę kaganiec”. (Juljusz Słowacki) **Fondé en 1909.**

Wydawca i założyciel - Directeur-Fondateur: **Michał KWIATKOWSKI**
Redaktor główny: Fl. Niedziński. Redaktorzy: J. Stachurski - A. Maluty - St. Kosłowska.
Kierownicy techniczni: J. Fajek i St. Gryca.
Wszelkie listy do Redakcji, Administracji lub Drukarni adresować należy:
„NARODOWIEC” Lens (P. de C.) rue Emile Zola 101.
„NARODOWIEC” wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
LE „NARODOWIEC” paraît tous les jours sauf les dimanches et les fêtes

ROK XXX. Czwartek, 13-go stycznia 1938. - LENS (P. de C.) - Jeudi, le 13 janvier 1938. Nr. 10.

Przed 15 laty

górnicy polscy okazali w Zagł. Ruhry czynem swoją przyjaźń dla Francji.
Ci, którzy wówczas zwalczyli Francję i Polskę oraz traktat wersalski, i którzy zawarli z Niemcami traktat w Rapallo, chcieliby dziś górników polskich pouczyć o przyjaźni polsko-francuskiej.

Przed nominacją rektora Polskiej Misji Katolickiej w Paryżu.

Wśród instytucji, które mają pieczę nad duchowym życiem Emigracji polskiej we Francji, naczelną rolę zajmuje Polska Misja Katolicka w Paryżu, wraz z podległymi jej duchowieństwem.
Duszpasterze polscy, sprawując opiekę duchową nad emigrantami, mają wedle intencji swojej władzy przelozonej równocześnie wzbogacić także własną wiedzę podczas kilkuletniego pobytu zagranicą.
Od czasu, kiedy ks. kardynał Hlond począł kierować opieką duchową nad Polakami przebywającymi poza granicami Polski, widoczny jest wielki i stały postęp w opiece i w przygotowaniu kapłanów do pracy wśród Emigracji.

Ksiądz polski na Wychodźtwa nie może jednak ograniczyć się tylko do pracy duszpasterskiej. Siła rzeczy zajmować się także musi pracą oświatową i opieką socjalną, co znów styka go z zagadnieniami dotyczącymi całokształtu świeckiego życia Emigracji. W tej dziedzinie Wychodźtwa ma poza sobą dziesiątki lat doświadczeń, których owocem jest nasze życie organizacyjne i jego zagadnienia, powstałe zresztą w części z warunków współżycia i współpracy z społeczeństwem, wśród którego Wychodźtwa się znajduje.
Życiem zbiorowym kierują, podobnie jak każdym organizmem, pewne prawa rozwoju i pewne zasady ciągłości, do których poznania, zrozumienia pełnego i oceny potrzeba dłuższego czasu.

Byli polski konsul generalny w Bystomiu i Chicago s. p. A. Szczeptański napisał bardzo instruktywną książkę o błędach i grzechach, jakie popełniła polska urzędowa „polityka” emigracyjna wskutek tego, że z braku jakiegokolwiek stałej linii, nie było ciągłości planowej w pracy przedstawicieli władz krajowych.
Każdy konsul czy radca uprawia na Emigracji własną politykę, zmieniając najczęściej przez jego następcę wedle osobistego nastawienia, bez troski o niezmiennie prawa, warunki i zasady, jakie rządzą życiem Wychodźtwa na danym terenie.
Jeżeli kapłani polscy z niedzielnymi wyjątkami nie popadli w błąd, jakie s. p. A. Szczeptański wytyka urzędom polskim i ich przedstawicielom, to zawdzięczamy fakt ten niezmiennemu zasadom, jakimi kieruje się Kościół Katolicki, a z drugiej strony osobistym zaletom duchowieństwa.

Przedstawicielstwa krajowych władz polskich, przeznaczone do opieki nad Emigracją przeważnie nie miały, niestety, zajęć podobnego ponadpartyjnego stanowiska. W braku stałej i jednolitej polityki emigracyjnej, niejedni konsul i radca stara się urzeczywistniać własne pomysły, obliczone na jego kilkuletni pobyt, bez troski o przyszłość i o doświadczenia przeszłości.
Sympatje osobiste i dążności rządzącego w Polsce obozu oraz chęć przypodobania się mu, grają przy tem wielką rolę, choć nastroje te nie mają nic wspólnego ani z dobrem Wychodźtwa, ani z interesami Państwa i Narodu polskiego w stosunku do Polaków zagranicą. Owe osobiste nastawienie pewnych urzędowych czynników na Wychodźtwa, nie mogąc się wyładować otwarcie, szuka dróg i środków ubocznych i zakulisowych, do których należą także próby wpływania na pracę duszpasterstwa polskiego. Wystarczy na dziś, że przypomniemy choćby walkę, jaka toczyła się w czasie czynności urzędowej przeciw rektorowi Misji w Paryżu ks. prałatu Łagodzi, który wolał ustąpić niż się ugiąć przed wpływowymi wówczas czynnikami urzędowymi popierającymi tylko tych, którzy im ulegają. Podobnych prób wpły-

wania ze strony władz świeckich zresztą nigdy nie brakowało.
Z próbami takimi należy się liczyć także w przyszłości, a będą one zawsze szkodliwe, gdyż nie są uwarunkowane ani dobrem Państwa ani dobrem Wychodźtwa, lecz osobistym politycznym nastawieniem danego konsula czy radcy.
Interes Wychodźtwa, zgodny zresztą z interesem Polskiej Misji Katolickiej i duchowieństwa, wymaga, by władze świeckie odpowiadały same za swoją działalność i błędy, a nie usiłowały posuwać się ani jednostkami, ani organizacjami, ani też instytucjami, celem przeprowadzenia swoich osobistych, czy sanacyjnych pomysłów, zwiększających tylko szkody i zamieszanie, wykorzystywane przez wrogów Wychodźtwa.
Przypominamy pewne zasady i fakty, ponieważ znów widoczne są próby wzmoczonej polityki sanacyjnej na Wychodźtwa oraz nacisku na różne czynniki w tym względzie.

Polska Misja Katolicka w Paryżu ma wkrótce otrzymać nowego rektora. W interesie Kościoła, Wychodźtwa, Państwa i Narodu leży, by Misja Polsko-Katolicka, złączona od przeszło stu lat organicznie z życiem Wychodźtwa, — pozostała zawsze tem, czem miała być i była, a mianowicie strażniczką życia religijnego i zasad moralnych, opiekunką troskliwą i współpracującą z władzami świeckimi, pozostawiając im do tychże na leży i za co one ponoszą odpowiedzialność.
Wychodźtwa usiłuje zawsze mieć poprawny stosunek do przedstawicieli władz Krajowych zagranicą i rozumie, że podobne dążenie istnieje musi wśród duchowieństwa polskiego.

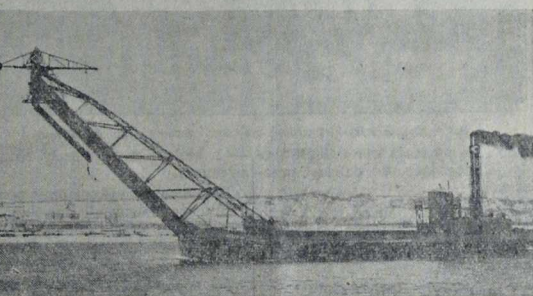
Jeżeli już ktoś miałby na kogoś wpływać, to z pewnością pożytek dla Wychodźtwa i Kraju byłyby większy, gdyby przedstawiciele władz świeckich słuchali rad kapłanów, którzy codziennie stykają się z życiem Wychodźtwa z bliska i bezpośrednio.
W tych warunkach zadania rektora Polskiej Misji Katolickiej w Paryżu, są, jak widzimy, bardzo doniosłe, i często bardzo trudne i delikatne.

Współpracując od dziesiątek lat z Wychodźtwa, kierujemy się i liczymy doświadczeniami zdobytymi i dbałością o interesy wyższe Wychodźtwa, Kraju i Kościoła, które są — zdaniem naszym — zgodne, a w które tylko krótkowzroczność pewnych czynników świeckich wprowadza, raz głośno raz cicho, pewne zamieszanie. Niech nam wolno będzie przeto wyrazić życzenie, aby nowy rektor Misji Polsko-Katolickiej w Paryżu był mężem, który, starając się o dobry stosunek do wszystkich w rachubę wchodzących czynników, z pełną znajomością życia Emigracji pomagałby Wychodźtwa prowadzić dalej tworzącą pracę wedle wypróbowanych zasad i umiałby powaga swoją i wpływem zmniejszać i usuwać te dążności, które pochodzą z poza Wychodźtwa, a — obliczone na chwilę — okazać się muszą szkodliwe w przyszłości.

10 osób spaliło się żywcem w katastrofie samolotowej w Ameryce.
Nowy Jork, 12. 1. — Wielki samolot pasażerski obsługujący linię Chicago-Seattle runął na ziemię w pobliżu Buzeman w stanie Montana. W chwili gdy samolot uderzył o ziemię, nastąpił wybuch zbiornika z benzyną i maszyna stanęła w płomieniach. W chwili katastrofy na pokładzie samolotu znajdowało się 6 podróżnych i 4 członków załogi. Wszyscy zginęli w płomieniach.

Gdynia osiągnęła nowy rekord.

Przeladunek w r. 1937 przekroczył 9 milj. ton i jest wyższy o 16% w stosunku do roku 1936.



Na zdjęciu stacja bunkrowa „Robur VII” w Gdyni, która ładuje na godz. 300 ton węgla.
Warszawa, 12. 1. — Jak wynika z ogłoszonych obecnie danych ruchu towarowego w Gdyni za rok 1937, w r. ub. Gdynia osiągnęła nowy rekord przeladunku. Ogółem przeladowano w Gdyni w r. ub. przeszło 9 milionów ton, co wynosi 16 proc. więcej niż w roku 1936.
Gdynia utwierdziła tem samem swoją pozycję pierwszego portu na Bałtyku, zaliczając się poezatem do czołowych portów europejskich.

Regent Węgier, Horthy, przybywa do Polski.
Warszawa, 12. 1. Oglaszają urządzenie, że na zaproszenie Prezydenta R. P. przybywa na początku lutego do Polski Regent Węgier, admiral Horthy. Powitanie Regenta nastąpi w Krakowie, poczem nastąpi odjazd do Puszczy Białowieskiej na polowanie.

Gen. Skwarezyński o swem zadaniu w OZN.
Warszawa, 12. 1. — Gen. Skwarezyński, nowy kierownik Obozu Zjednoczenia Narodowego, ogłosił komunikat, w którym nasamprzód dziękuje plk. Kow-



cowi za dokonaną pracę. Zwracając się do członków Obozu zaznacza generał Skwarezyński, że podstawą prac O. Z. N-u pozostanie nadal deklaracja plk. Koca z 21 lutego 1937 r., pisma, czyny i życie całe marsz. Piłsudskiego oraz wskazania marsz. Śmigłego-Rydzka.

Parę, 12. 1. — Prasa francuska, omawiając zmiany, zaszele w OZN nie podosi, że gen. Skwarezyński posiada pełne zaufanie Prezydenta R. P. i marsz. Śmigłego-Rydzka.

Prasa francuska o przemówieniu min. Becka.
Paryż, 12. 1. — Cała prasa francuska podala obszernie streszczenie przemówienia min. Becka, podkreślając szczególnie to, co min. Beck mówił o osłabieniu Ligi Narodów i potrzebie zreformowania Ligi.
„Temps” poświęcił artykul wstępny przemówieniu min. Becka. Uznając konsekwencje w polityce min. Becka, „Temps” nie widzi w przemówieniu danym, w jakim kierunku miałyby zreformować Ligę Narodów i ułatwić stosunki międzynarodowe.

Bukareszt, 12. 1. — Rząd rumuński postanowił przedstawić sprawę Żydów Lidze Narodów na przyszłym posiedzeniu. Rumunja pragnie usprawiedliwić rewizję naturalizacji żydów, którzy napłynęli do Rumunii w okresie powojennym.

Przeszło 100 osób zginęło w Madrycie pod gruzami 8-miu zawalonych domów.

Madryt, 12. 1. — Onegdajszej nocy mieszkańcy Madrytu zostali zbudzeni ogromnym hukiem. Jak się okazało, wskutek eksplozji materiałów wybuchowych zawalilo się 8 domów mieszkalnych. Pod gruzami zniszczonych domów znalazło śmierć przeszło 100 osób.
Władze sądzą, że eksplozja jest aktem sabotażu ze strony zwolenników gen. Franco. Zarówno w Madrycie, jak i w innych miastach dokonano licznych aresztowań.

Eksplozowała amunicja w koleci podziemnej.
MADRYT, 12. 1. — Jak donoszą, katastrofa została spowodowana wybuchem amunicji w koleci podziemnej.

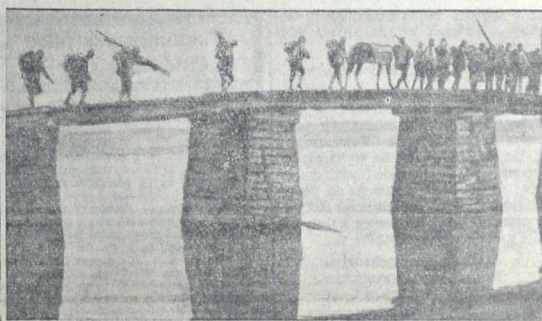
Walki pod Teruel.
Barcelona, 12. 1. — Min. wojny donosi, że na odcinku de la Muela pod Teruel nastąpiło polepszenie sytuacji oddziałów rządowych. Wzięto 50 jeńców do niewoli.

Rada Ministrów zatwierdziła projekt nowego statutu pracy.

Projekt ten premier Chautemps przedłoży konferencji przedstawicieli pracodawców i związków zawodowych.
Paryż, 12. 1. Premier Chautemps przedłożył wczoraj Radzie Ministrów główne linie nowego statutu pracy, który ma przywrócić pokój społeczny przez zmniejszenie zatargów pracy. Projekt ten przedłoży p. Chautemps dziś konferencji przedstawicieli pracodawców i pracobiorców. Po wysłuchaniu zainteresowanych stron, Rada Ministrów zażmie się jeszcze raz projektem i przedłoży go parlamentowi.

Konferencja cesarska obradowała w Tokio...

Konferencja zbierała się dotąd zawsze tylko na to, aby uchwaliła wypowiedzenie wojny!



Wojaka japońskie na setki lat liczącym moście chińskim.
Tokjo, 12. 1. — Wczoraj obradowała rada cesarska. Uchwały rady nie zostały ogłoszone. W ciągu ostatnich 45 lat, jest to czwarte posiedzenie konferencji, która zbierała się dotychczas: w r. 1894 — wojna z Chinami, w r. 1904 — wojna z Rosją, w r. 1914 — przystąpienie do wojny światowej po stronie koalicji.
Szanghaj, 12. 1. — Wczoraj 22 samoloty japońskie bombardowały Hankou.

Afera kapturowców.
Sprawom zamachów bombowych grozi kara śmierci.
Paryż, 12. 1. — Jedno z pism, omawiając sprawę wykrycia sprawców zamachów bombowych na siedzibach pracodawców, zaznacza, że sprawcom zamachu grozi kara śmierci. Sprawa zostanie prawnie podlegnięta pod paragraf o podpaleniu. Podpalenie domu zamieszkłego we Francji może być ukarane śmiercią. Do tego dochodzi fakt, że podczas wybuchu zostali zabici dwaj policjanci. Sprawcy zamachu odpowiedzą więc dodatkowo za umyślne zamordowanie policjantów.

Wynik 12-go ciągnięcia Loterii Narodowej.

PARYŻ, 12. 1. — W ub. wtorek odbyło się 12-te ciągnięcie Loterii Państwowej. Wynik ciągnięcia przedstawia się jak następuje:
Główna wygrana 3 miliony franków padła na numer: 0...o.742.
59 biletów, których numery podobne są do powyższego za wyjątkiem jednej tylko cyfry, wygrały po 30.000 fr.
Po milionie franków wygrały numery: 1.166.231 — 0.301.926 — 1.477.945 — 0.699.570.
236 biletów, których numery podobne są do powyższych za wyjątkiem jednej tylko cyfry, wygrały po 10.000 franków.
Po 500.000 franków wygrali numery: 0.675.248 — 0.631.820 — 1.338.651 — 0.860.081 — 0.141.199 — 1.017.699.
354 bilety, których numery podobne są do powyższych za wyjątkiem jednej tylko cyfry, wygrały po 5.000 fr.
Numery kończące się cyframi:
63.52 wygrały po 120.000 fr.
45.761 wygrały po 120.000 fr.
2.097 wygrały po 50.000 fr.
963 wygrały po 10.000 fr.
924 wygrały po 5.000 fr.
32 wygrały po 1.000 fr.
31 wygrały po 500 fr.
2 wygrały po 120 fr.



Roosevelt przed kongresem.
HAGA. — Marszałek dworu ogłosił, że potomka następczyni tronu holenderskiego należy się spodziewać za 8 do 15 dni.
WARSZAWA. — Prezydent Rzeczypospolitej przyjął życzenia noworoczne korpusu dyplomatycznego.
BERLIN. — Ks. Kardynał Orsenigo, przemawiając imieniem korpusu dyplomatycznego do Hitlera podkreślił konieczność utrzymania pokoju światowego.
BERLIN. — Wszyscy aresztowani pastrowie, za wyjątkiem pastora Niemolera, mieli zostać wypuszczeni na wolność.
BUKARESZT. — Posel sowiecki w Rumunii miał zażądać, by go odwołano. Posel sowiecki Sowiety nie mogą nadal utrzymywać stosunków z Rumunją.

Wiadomości z Polski

W Warszawie przy 25 stopniach mrozu.

Warszawa. — Nic nie zapowiadało nagłej fali mrozów, jaka spadła na stolicę. Mówiono o „łagodnej zimie”, gdy nagle termometr spadł 25 stopni poniżej zera.

Do tego dołączyła się silna zamięszenie no, i od razu miasto uruchomiło armię 5.000 bezrobotnych, zatrudniając ją przy uprzątnięciu zwalów białego puchu, zanim miałyby możliwość przeobrażenia się w szarą, błotnistą maź. Utknęła komunikacja tramwajowa i autobusowa.

W sklepach z ciepłą bielizną zaczął się ruch, to samo zresztą w sklepach z żywnością i nartami.

Na ulicach pojawiły się piecyki koksowe, przy których ogrzewają się zmarznięci przechodnie. W biedniejszych dzielnicach kuchnie wojskowe wydają bezrobotnym ciepłą strawę, w domach nocołowych zaś przepielnienie, trudno bowiem w takie mrozy spisać

pod mostami.

Pełno też w poczekalniach pogotowia ratunkowego i publicznych ambulatoriach. Lekarze opatrują odmrożone nosy, uszy, ręce, lub nogi.

Mieszkańcy stolicy mimo mrozu nie tracą humoru. Omawia się z uznaniem pomysłowość kilku kupców stołecznych mających sklepy w pobliżu przystanku tramwajowego, lub autobusowego, którzy w drzwiach wywiesili plakat: — „Oczekujących na autobus prosimy do sklepu. Jest ciepło!” To jest naprawdę dobra reklama, połączona z uprzejmością. Bo przecież pasażer musi czekać na mrozie na autobus chętnie skorzysta z zaproszenia. Może naprawdę tylko wejście się ogrzać, a może za uprzejmość odplaci się uprzejmością i coś kupi!

Ludzie zacierają ręce z zima, a węglaże z zadowolenia, bo sprzedaż węgla idzie, jak „po maśle”.

Stan złota w Banku Polskim.

W ciągu 3-jej dekady grudnia zapas złota w Banku Polskim powiększył się o 0,3 mln. zł. do 434,9 mln. zł., a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 0,3 mln. zł. do 36,1 mln. zł.

Przed 20 rocznicą odzyskania niepodległości.

W związku z przygotowaniami do obchodu 20 rocznicy odzyskania niepodległości Polski zgłoszono szereg projektów. M. in. organizację kobiece wystąpiły z wnioskiem do rządu o nadanie symbolicznego oznaczenia matkom żołnierzy poległych w walkach o niepodległość Polski. Zgłoszono nawet wzór takiego oznaczenia, który zawiera wizerunek krzyża wirtuti militari i krzyża walecznych.

Proces o 75 milionów złotych.

Warszawa. — W związku z opracowaniem dokładnej ekspertyzy w procesie gminy miasta Warszawy przeciwko Francuskiemu Towarzystwu Elektryczności obliczenia wykazały, że podczas, gdy Francuskie Towarzystwo może sobie rościć pretensje do gminy stołecznej o zwrot 17 milionów złotych, to samorządowi Warszawy należy się od Francuzów 95 milionów zł.

Bogaty Amerykanin, nieuczelniany doręcznik, zdolny aspirant...

Warszawa. — Pewien obywatel amerykański, przybyły do Warszawy, placąc doręcznikowi za kurs z dworca głównego, przez pomyłkę wręczył mu banknot 500-złotowy. Doręcznik przy pozornej zmianie banknotu ułotnił się o niewiadomym kierunku.

Poszkodowany turysta udał się natychmiast do komisariatu policji i podał powierzchowne rysopis sprawcy kradzieży. Na tej podstawie już w ciągu 2 godzin policja ujęła doręcznika i odebrała mu skradziony pieniądź. Błyskawicznym dochodzeniem kierował aspirant Jarosz, któremu władze wyraziły uznanie.

Napad rabunkowy na żonę emigranta.

Częstochowa. — We wsi Wierzechy 2 zamaskowani bandyci uzbrojeni w rewolwery wtargnęli późnym wieczorem do mieszkania Jadwigi Pióciennikowej. Sterorzywowawszy domowników spłądowali mieszkanie, szukając pieniędzy nadesłanych przez męża Pióciennikowej, przebywającego we Francji. Nie znalazłszy ich, bandyci ciężko pobili swą ofiarę i uciekli w niewiadomym kierunku.

Chrześcijański Pana Prezydenta R. P.

Równe. — W kościele parafjalnym w Karłowicach przy osadzie Kreczowieckiej odbył się chrzest siódmego syna osadnika Franciszka Bidul. Pan

112-letni narzeczeństwo.

Wino. — Zrozumiałą sensację wywołały w gminie Przecze niedaleko Drusienicy odosobnione żarczyni 112-letniego Michała Janowicza z 90-letnią Sabina Szewczykową. Żarczyni te należą do tym większej sensacji, że jest to już 5 małżeństwo, które zawiera pan młody, gdyż cztery żony poprzednie zmarły.

Wiadomości krótkie z całej Polski

- ★ Warszawa. — Na obchód 75-cio lecia Powstania Styczniowego zostaną zaproszeni wszyscy żyjący jeszcze uczestnicy powstania.
- ★ Warszawa. — Komitet duchowieństwa ogłosił odezwę w celu wybudowania pomnika ks. Skorpunki, który poległ w r. 1920 pod Warszawą.
- ★ Warszawa. — Komisarz federacyjnej policji w Waszyngtonie Patryk Coffey, w towarzystwie polskich oficerów policji zwiedził szereg instytucji policyjnych.
- ★ Warszawa. — 40-letniego Feliksa Śliwackiego, ślusarza, Włodzimierza Chajlowa uderzył sztyltem. Synowie przemieśli ojca do mieszkania, gdzie przed przybyciem lekarza zmarł.
- ★ Częstochowa. — W zamiarze samobójczym 20-letnia Marjanna Prusko napisała się esencji ołowiu. W stanie ciężkiej desperacji odwołano do szpitala.
- ★ Kielec. — Włodarczyk Marjanna, lat 66, zamieszkała w Ławoczku Starym, powiatu kieleckiego, zameldowała na policji, że syn jej Stanisław, lat 28 i synowa Bronisława, na nie porozumieniu majątkowych, pobili ją palcami.
- ★ Poznań. — 50-letni robotnik Maksymilian Sęrga i jego żona Wiktoria ponieśli śmierć skutkiem zacczadzenia od ułatniającego się gazu.
- ★ Poznań. — Uległ zacczadzeniu gazem świetlnym mieszkaniec syna emeryta Stanisław Rogulski, lat 75.
- ★ Wreszta. — We wsi Grobla, w pow. stupeckim w młynie Cegielskiego, znaleziono zwłoki 20-letniej Ireny Gorzałanickiej i 24-letniego syna właściciela młyna Tadeusza Cegielskiego. Śmierć ich nastąpiła wskutek zacczadzenia.
- ★ Wągrowiec. — W Roskowie, pow. wągrowieckiego, zauważono 5-letniego chłopca Chudziaka objawy wścieklizny. Nieszczęśliwego przewieziono do szpitala, gdzie jednak ze względu na spóźnioną pomoc zmarł.
- ★ Gniezno. — Na stacji kolejowej, zajęty przy odgarnianiu śniegu robotnik kolejowy Stefan Wierzbicki z Gniezna uchwyczony został przez pojeźdźcę i rzucony pomiędzy szyny. Stał poślizgnięty nad leżącym między szynami Wierzbickim. Nieszczęśliwy doznał złamań nogi i rany na głowie.
- ★ Katowice. — W Nowej Wsi popełnił samobójstwo 19-40 letni Józef Przewdzina, któremu rodzice nie pozwolili na ślub z pewną młodą dziewczyną.
- ★ Wilno. — Mieszkańcy gminy Pierzaje zginęli z powodu zawału serca i złodziejstwa Zborowickiego vel Adamowicza, który był listną plagą leżących w łóżkach. Złodziej po zlinnowaniu wywieziono na drogę koło Grodka i porzucono.

Karnawał dawniej a dziś.

W dawnych czasach zabawy były huczniejsze lecz dostępne tylko dla warstw zamożnych. Dziś może się bawić każdy w miarę posiadanych środków.



Bal w Operze Paryskiej według rysunku, pochodzącego z r. 1860-go.

I oto znów trwa wesoly okres karnawałowy, okres balów, zabaw i uciech. Zabawy te w krajach kulturalnych, a szczególnie na Zachodzie Europy mają swe odległe tradycje, sięgające w daleką przeszłość.

W okresie bowiem od dnia Trzech Króli, aż do Srody Popielcowej, wielką pradawną zwyczajową władą bez troski

„Książę Karnawału”.

Szczególnie we Włoszech, Francji, Hiszpanii i Niemczech okres karnawałowy obchodzony był zawsze hucznie i wesolo.

Zwyczaj ten utrzymywał się zresztą i w innych krajach aż do Ameryki włącznie.

Znane są też tradycyjne huczne zapusty w dawnej Polsce. Tradycje karnawałowe przetrwały do naszych czasów, choć — rzecz prosta

za cesarza Napoleona III, mimo licznych wojen, które wstrząsały ówczesną Francją, karnawał obchodzony był hucznie i wspaniale.

Słynne też były w całym świecie ówczesne wspaniałe i pomysłowe bale, urządzane w Operze w Paryżu.

Na przytoczonym tu z owych czasów obrazku widzimy fragment z takiego balu w Operze paryskiej. Obok paryskich uroczystości karnawałowych niemieckie i słynne były tradycyjne bale, a w szczególności uliczne pochody karnawałowe w Nici. Do najbardziej oryginalnych i wystawnych pochodów karnawałowych we Włoszech zaliczyć należy korowody masek w czasie

zapustów we Wenecji.

Tradycja tych zapustów weneckich sięga czasów średniowiecza, a osobliwie hucznie karnawał obchodzone w Wenecji w XVI i XVII stuleciu.

W Niemczech, szczególnie w Bawarii i Nadrenji obchodzone hucznie karnawał, a miasta Monachium i Kolonia przodowały pod względem oryginalnej pomysłowości w organizowaniu ulicznych pochodów karnawałowych. Wojna wprawdzie ograniczyła mocno tradycje karnawałowe.

Najślawniejszym jednakże powojennym tradycyjnym korowodem karnawałowym przypominającym świetne dawne korowody w Kolonii, był t.zw. „Rosenmontagszug”, który to pochod uliczny odbył się w 1933 r. przy udziale 500.000 widzów, trwając kilka długich godzin. Był to od 1919 r. najwspanialszy

Dziwa twa zbkikowanego „proroka” — nudysty.

Cztery osoby nagie oczekowały w górach na... koniec świata. „prorokowany” przez żydowski dziwak — mistyka.

Nowy Jork. — W tych dniach policja amerykańska, na czele z szeryfem, zorganizowała w górach, w pobliżu Los Angeles, poszukiwania w celu odnalezienia porwanego przez jakiegoś dziwaka młodego małżeństwa. Dwoje tych młodych ludzi padło bowiem ofiarą żydowskiego fanatyka na ten religijny, który uważa się za... mesjasza.

62-letnia pani Rebeka Silvermann, zaalarmowała ostatnio policję w Los Angeles, komunikując jej niezwykle dość informacje. Oto syn jej, Marek, ongiś z zawodu szwacz, ujawnił niesamowite jakieś wciwłości. Był on wprawdzie dotychczas dobrym i czułym synem, ale zdradzał zawsze dziwny mistycyzm na ten religijny.

Niektóre osoby z otoczenia, przypisywały mu zdolności hipnotyczne. Pewnego dnia, we wrześniu ub. r. nie miałem zdziwieniu i przerażeniu rodziny, Marek Silvermann wrócił do domu, tocząc dokoła błędny wzrokiem i wołając donośnie, że jest Mesjaszem. Jezusem Chrystusem, który przybył obwieścić ludziom koniec świata.

Marek przytem zaznaczył, że świat się skończy w dzień Bożego Narodzenia i począł wyzywać swą rodzinę, aby corychle przygotowała się do tego niezwykłego wydarzenia. Oświadczył przytem — Marek począł niszczyć w domu meble, tucznacznia kuchenne, i ujawniając wielkie podniecenie i zderowaw-

nie. Następnie dziwak ten zmusił swą matkę i młodszego brata, Joe, oraz jego żonę, Becky, by ci wsięli z nim do samochodu, którym wywoził ich w góry, zabierając z sobą jako żywność, jedynie... worek orzechów.

W ciągu 4-ech miesięcy rodzina Marka przebywała w charakterze jego jeńców w górach, prowadząc tryb życia niemal zwierzęcy, bo błakając się nago i żywiąc się owocami, orzechami, korzonkami roślin, liśćmi drzew i trawą. Noce ci przytomowi nudysty spędzali bez odzieży i pościeli w grotach, przyciskając się jedno do drugiego, aby się tylko nieco rozgrzać.

Czasami Marek, mężczyzna atletyczny budowy, z bujną czupryną, z ryżą gęstą brodą, zjawiał się nagle przed nimi nago, aby im wygłosić „kazanie”.

straciwszy 20 funtów na wadze. Była ona przytem tak osłabiona, że, opuściwszy samochód, z trudnością doczołgała się na czworakach do swego mieszkania. Joe musiał wrócić w góry, gdyż Marek zatrzymał przy sobie, jako zakładniczkę, młodą żonę swego brata.

Pani Silvermann rzadko policji, zachowała wszelkie „dość ostrożności i działała ostrożnie, gdyż — jej zdaniem — syn jej, niebezpieczny fanatyk, gotów przez zemstę, widząc się ściganym, zabie brata i szwagierkę.

Po długich i żmudnych poszukiwaniach w wawozach, głębokich szczytach i grotach górskich znalazono wreszcie w tych dniach nago trójkę w grocie obok przełęczy Saint Gabriel, na pustkowiu, w odległości 38 mil od Los Angeles.

Marka udało się policjantom zrecnie obezwładnić, poczem odwieziono go do szpitala dla umysłowo chorych, celem poddania go badaniu lekarzy specjalistów.

Co do Becky i Joe, to ci oświadczyli, że Marek ich „nawrócił” i że wierzą oni całkowicie w jego przepowiednię co do bliższego końca świata mimo, że nie nastąpił on w dzień Bożego Narodzenia...

Jak donoszą ostatnio z Los Angeles, młoda para nudystów miała zniknąć ponownie. Policja przypuszcza, że młodzi małżonkowie wrócili w góry, aby tam czekać w dalszym ciągu na... koniec świata.

„Zniszczyć Polskę!” — wołali Żydzi w Chicago.

Nowy Jork. — W wielkiej sali Sermina w Chicago odbył się przed kilku dniami wiec, zorganizowany przez polską sekcję „Jewish Comite”, na którym przemawiał szereg działaczy żydowskich. Wszystkie przemówienia były utrzymane w tonie następnym w stosunku do Polski. Najdalej posunął się w atakach na państwo polskie syn rabina Wisiego, który użył w swym przemówieniu następujących zwrotów: „Rząd polski morduje Żydów” — „Polscy wieśniacy są zmuszani przez rząd do robienia pogromów” — „W Polsce musi znaleźć się miejsce dla Żydów” — „Zniszczyć rząd polski i Polskę, jeżeli Żydzi będą niepokojeni” itd...

Marka udało się policjantom zrecnie obezwładnić, poczem odwieziono go do szpitala dla umysłowo chorych, celem poddania go badaniu lekarzy specjalistów.

Co do Becky i Joe, to ci oświadczyli, że Marek ich „nawrócił” i że wierzą oni całkowicie w jego przepowiednię co do bliższego końca świata mimo, że nie nastąpił on w dzień Bożego Narodzenia...

Jak donoszą ostatnio z Los Angeles, młoda para nudystów miała zniknąć ponownie. Policja przypuszcza, że młodzi małżonkowie wrócili w góry, aby tam czekać w dalszym ciągu na... koniec świata.

Marka udało się policjantom zrecnie obezwładnić, poczem odwieziono go do szpitala dla umysłowo chorych, celem poddania go badaniu lekarzy specjalistów.

Co do Becky i Joe, to ci oświadczyli, że Marek ich „nawrócił” i że wierzą oni całkowicie w jego przepowiednię co do bliższego końca świata mimo, że nie nastąpił on w dzień Bożego Narodzenia...

Jak donoszą ostatnio z Los Angeles, młoda para nudystów miała zniknąć ponownie. Policja przypuszcza, że młodzi małżonkowie wrócili w góry, aby tam czekać w dalszym ciągu na... koniec świata.

Marka udało się policjantom zrecnie obezwładnić, poczem odwieziono go do szpitala dla umysłowo chorych, celem poddania go badaniu lekarzy specjalistów.

Co do Becky i Joe, to ci oświadczyli, że Marek ich „nawrócił” i że wierzą oni całkowicie w jego przepowiednię co do bliższego końca świata mimo, że nie nastąpił on w dzień Bożego Narodzenia...

Jak donoszą ostatnio z Los Angeles, młoda para nudystów miała zniknąć ponownie. Policja przypuszcza, że młodzi małżonkowie wrócili w góry, aby tam czekać w dalszym ciągu na... koniec świata.

Ludwik GALLET

KAPITAN CZART

Przygody Cyrana de Bergerac

62) (Ciąg dalszy).

W ciągu dwóch godzin przeskakiwali nadaremnie przydrożne rowy, zarosła i pola.

Najmniejszy ślad nie wskazywał ani obecności, ani nawet przejazdu tego, który teraz tak bardzo był im drogi.

— Głupia historia! — zaklął Rinaldo. — Wolabym sto razy wiedzieć, że ten dudek żyje i że będą jeszcze mogli się z nim spotkać, niż trapić się przypuszczeniem, że wpadł w jakąś dziurę, gdzie zgnie, zanim go odszukamy.

— Wróćmy na drogę — doradził Ben Joel. — Naco przedłużać bezużyteczne poszukiwania?

— Masz słusność. Wypada nam na wszelki wypadek, dotrzeć do samego Orleanu.

Niepowodzenie dwóch kolei zamachów zaniepokoiło ngdników i zobawilo ich dotychczasowej pewnością siebie. Jechali obok siebie w milczeniu i bez zbytowego spościchu. Może chcieli opóźnić chwilę, która przyniesie miała ostateczne rozczarowanie...

W odległości mili od miejsca, w którym dokonany został ostatni zamach, ujrzeni nagle, na prawo od drogi, wielkie ognisko, przy którym kregilo się około dziesięciu ludzi.

W pobliżu tej grupy stał wóz, za przęziony w parę silnych koni.

Trzeci koń leżał w trawie, cokolwiek dalej.

Sylwetki wszystkich ludzi rysowały się czarno na krwawym tle płomienia. Jędzęcy, przylgający

im się zdala, nie mogli odgadnąć, jakiego są rodzaju i co w tem miejscu czynią?

Tajemnicze obozowisko rozkładało się pod spadziatą ścianą wysokiego wzgórza, którego szczyt porosły był karłowatymi drzewami, boki zaś, wydrążone przez kopaczów, wybierających piasek i glinę, przedstawiały wygodne schronisko.

Ze szczytu wzgórza można było widzieć doskonale, co się działo w obozowisku, i rozpoznać w potrzebie osoby, skupione przy ogniu.

— Kumie Rinaldo! — odezwał się Ben Joel — nie trzeba pomijać najdrobniejszych szczegółów. Radzę zwrócić poszukiwania w stronę tych tam ludzi...

— Miałem właśnie to samo na myśli.

— Baczność zatem!

Łącząc czyn ze słowami, Ben Joel zsunął się z siodła, owinał koniowi łeb oponką, aby nie mógł rzeć głoność, i zaprowadził go w gęstwinę, gdzie przeważała go do opuszczających się nisko gałęzi jesionu.

Rinaldo uczynił to samo.

— Zaczekaj tu na mnie — rzekł cygan.

I przekradając się między drzewami, dostał się niespostrzeżenie do złomów skalistych, oświetlonych słabo luną ogniska, płonącego o jakie sto kroków stamtąd.

Pod osłoną skal mógł już posłuchać się bezpiecznie, okrzykiły wzgórze i, wdzierając się na nie od strony przeciwnej, dostał się w kilka minut na wierzchołek, skąd wzrok jego spadał już prostopadłe w sam środek grupy.

Grupa ta otaczała kogoś, co siedział i, jak się zdawało, skupiał na sobie uwagę ogólną.

Ben Joel o mało nie krzyknął, poznawszy w siedzącym — Castillana.

Co przytrafiło się młodzieńcowi — opowiedzieć się w kilku słowach.

Kula Ben Joela ugodziła go rzezywiście w same niersi, natrafila jednak szczęśliwie na szeroka, mięziąną sprzączkę, która rozpedziła niewieźcia.

Uderzenie wszakże było tak silne, że młodzieniec stracił chwilowo przytomność i zemdał.

Koń, jak już wiemy, uniósł go szalonym pędem, i biegł przez pola aż do chwili, gdy ośniony blaskiem ogniska, stanął w miejscu jak wrzuty i zrzucił zemdłonego na ziemię.

Sulpicjusz upadł w trawę.

Upadł nieprzytomny, a gdy przyszedł do siebie, ujrzał się przy ognisku, wśród dziwnego towarzystwa mężczyzn i kobiet, w których, od pierwszego spojrzenia, poznał wędrownych linoskoków.

Ci dzielni ludzie obozowali pod gołem niebem, aby oszczędzić sobie wydatku na nocleg w obery.

Sulpicjusz, orzeźwiony kilkoma łykami wódki, wtajemniczył swych zbawców w szczegóły zajścia, a ponieważ sztukmistrze udawali się do Orleanu, umówiono się, że młodzieniec spędzi resztę nocy z nimi, a rano jutrz zaś o świcie wyruszą wszyscy w dalszą drogę.

Ochłonawszy ze zdziwienia, cygan jął przylgądać się kolejno członkom wędrownie bandy.

Nagle spojrzenie jego zatrzymało się na bliżni jednej z kobiet, która stała obok Castillana — i radość zabłysła w jego oczach.

— Marota! — szepnął mimowoli, posyłając pozdrowienie przyjacielskie tej kobiecie, która zresztą widzieć go nie mogła.

— Marota! — powtórzył raz jeszcze z radością. — O! tym razem jestem pewny powodzenia!

Zrobiwszy tę uwagę, opuścił swój posterunek i wrócił do Rinalda, któremu o wszystkim opowiedział.

— Czy zechcesz na mnie polegać? — spytał następnie, nie dając mu czasu na przytomnienie. — Jeśli chcesz, jutro już będziemy mieli w rękach list Bergeraca.

— Jakim sposobem?

— Do tej chwili, w celu pochwylenia wysłańca, używaliśmy gwałtu, i do niczego nas to nie doprowadziło. Wypada teraz użyć innych środków.

— To znaczy?

— To znaczy, że trzeba wprowadzić w wykonanie projekt, który „bmyśliem.

— Czy sądzisz, że doprowadzi nas to do posiedzenia listu?

(Ciąg dalszy nastąpi)

F. E. P. i C. G. T. przeciw wrogom zgody i łączności Wychodźstwa.

Otrzymałszy trzy komunikaty: jeden od sekretarza generalnego Sekcji Polskich przy C. G. T., drugi od zarządu głównego Federacji Emigrantów Polskich, trzeci od sekretarza F. R. P. Wszystkie trzy komunikaty odpięrają stanowczo i zgodnie z rzetelnością ataki dziennikowych ludzi na zjednoczenie Wychodźstwa. Komunikaty te pochodzą z kół kierowniczych organizacji robotniczych są dokumentem udowodniającym, jak silną podziemną walkę prowadzi dziennikowi ludzie pod kierownictwem menerskich paryskich przeciw zgodzie i jedności Wychodźstwa.

Oto treść nadesłanych nam komunikatów:

Sekretariat Generalny Sekcji Polskich C. G. T.
W sprawie ogłoszonych komunikatów z okręgu Pas-de-Calais.

Wobec tendencyjnych komunikatów umieszczonych w prasie w ubiegłym tygodniu z okręgu Pas-de-Calais, jesteśmy zmuszeni do brania głosu ze stanowiska syndykalnego Sekcji Polskich C. G. T.

Zgodnie z oświadczeniem redakcji „Prawa Ludu” naszym zadaniem musi być takie, żeby na terenie syndykalnym nie wnosili nieważki jeden drugiego.

Poza Syndykatem każdy ma wolną wolę należeć gdzie chce i nie wolno nam nikomu czynić zarzutów z tej przyczyny.

W dniu 2 stycznia odbył się kongres sprawozdawczy F. R. P. z okręgu Pas-de-Calais w Lens z działalności od 1 stycznia 1938 r. Poza tym na porządku dziennym była sprawa zjednoczenia emigracyjnego, zgodnie z postanowieniami powziętymi poprzednio.

Część była za zjednoczeniem, druga część przeciw. Przeciwnicy zjednoczenia mieli wolną wolę nie być z nami i nikt do tego ich nie zmuszał.

Niestety trzeba stwierdzić, że część delegatów nie przestrzegając zasady syndykalnej wolnej woli każdego członka należącego do syndykatu, gdzie chce, lecz chcą narzucić pewien pogląd o nastawieniu politycznym.

Będąc obecni na tym kongresie nie zabierając głosu nie chcąc się wtrącać w sprawy okręgowe. W końcu wobec ześwieca dyskusji na ten niewłaściwy ze stanowiskiem syndykalnym, żądaniem głosu, żeby nie w imieniu jakichś organizacji pozasyndykalnej przemawiać za tym lub owym poglądem, lecz w imieniu C. G. T. złożył oświadczenie, jakie stanowisko zajmuje w tej sprawie C. G. T.

Nie wiadząc nawet jakie oświadczenie czyło, zwracając uwagę na to, że C. G. T. jest to do pełnego stopnia zlewaniem Generalnej Konfederacji Pracy.

Umieszczając komunikatów w prasie, w których znieważa się innych członków w syndykatu C. G. T. musi być potępione.

Nie wolno nadużywać C. G. T., żeby w jej imieniu zwalczać przeciwników syndykalizmu poza działalność syndykalną.

Wzwyż się nie poddać, jeżeli nie wyrażymy zgody na to, żeby w imieniu C. G. T. złożyć oświadczenie, jakie stanowisko zajmuje w tej sprawie C. G. T.

Nie będa więc umieszczane w „Prawie Ludu” żadne rezolucje protestacyjne z powodu, że członkowie nie gotowi są na uzgodnioną formę oparcia na emigrację. Mogą natomiast, jeżeli się zgadzają, jako wolna wola nie należeć, jeżeli im ona nie odpowiada.

Sekretarz Generalny Sekcji Polskich przy C. G. T.: S. Jesionowski.

Komunikat Zarządu Głównego F. E. P.

Kongres F. E. P. uchwalił w dniu 2 stycznia 1938 r. w imieniu dwóch organizacji emigracyjnych o jednakowych zadaniach, jest F. E. P. i Z. R. P. jest niezgodnością i musi powstać jedna organizacja.

W jaki sposób to nastąpi, kongres dał upoważnienie Radzie Główniej.

Do przeprowadzenia wstępnych rokowań, została zwołana Rada Główna i w dniach 31 października i 1 listopada 1937 r. po dyskusji, nastąpiła zgoda na wspólne zebranie z Radą Główną Z. R. P. w celu uzgodnienia warunków połączenia.

Na wspólnych zebraniach dwóch rad, deklaracja połączenia została przyjęta bez żadnego protestu od jakiegokolwiek delegata, że dwie organizacje łączą się w jednej Federacji Robotników i Chłopskich Wychodźców, która podpisana przez delegatów ze wszystkich okręgów.

Bez protestu od nikogo zostały uzgodnione techniczne sposoby połączenia, wysokość składki, legitymacje i sposób odbywania zebrania zjednoczonych.

Statut F. E. P. przewiduje wybór zarządu głównego przez Radę Główną i ta była uprawniona do wyboru tymczasowego Zarządu Głównego zjednoczonej organizacji.

Polakich w swym lokalu w Lille przy ulicy Faidherbe, Nr. 16.

Sekretariat przejmując dział rentowy Z. R. P. i załatwia wszelkie sprawy organizacyjne jedynie przedstawiane przez zarządy okręgowe F. E. P. i Z. R. P. Listy należy adresować na następujący adres: Fédération des Ouvriers Polonais, Rue Faidherbe, Nr. 16 - Lille (Nord).

Sekcje z naczelniczką regulować będą ze skarbikiem Głównego Zarządu F. R. P. Sekcje przysyłają do skarbnika Gł. Zarządu 75 centymów od znaczka, 25 centymów od znaczka Z. R. P. i 10 centymów od znaczka Z. R. P. Sekcja zostaje w Sekcji na wydatki i dla męża załatwiania. Skarbnik Gł. Zarządu przekaże do Okręgów po 20 ctm. od znaczka. Wódcę podamy do wiadomości numer konta czekowego.

Zarząd Główny F. R. P. napotkał ostatnio

Wobec tendencyjnych komunikatów umieszczonych w prasie w ubiegłym tygodniu z okręgu Pas-de-Calais, jesteśmy zmuszeni do brania głosu ze stanowiska syndykalnego Sekcji Polskich C. G. T.

Zgodnie z oświadczeniem redakcji „Prawa Ludu” naszym zadaniem musi być takie, żeby na terenie syndykalnym nie wnosili nieważki jeden drugiego.

Poza Syndykatem każdy ma wolną wolę należeć gdzie chce i nie wolno nam nikomu czynić zarzutów z tej przyczyny.

W dniu 2 stycznia odbył się kongres sprawozdawczy F. R. P. z okręgu Pas-de-Calais w Lens z działalności od 1 stycznia 1938 r. Poza tym na porządku dziennym była sprawa zjednoczenia emigracyjnego, zgodnie z postanowieniami powziętymi poprzednio.

Część była za zjednoczeniem, druga część przeciw. Przeciwnicy zjednoczenia mieli wolną wolę nie być z nami i nikt do tego ich nie zmuszał.

Niestety trzeba stwierdzić, że część delegatów nie przestrzegając zasady syndykalnej wolnej woli każdego członka należącego do syndykatu, gdzie chce, lecz chcą narzucić pewien pogląd o nastawieniu politycznym.

Będąc obecni na tym kongresie nie zabierając głosu nie chcąc się wtrącać w sprawy okręgowe. W końcu wobec ześwieca dyskusji na ten niewłaściwy ze stanowiskiem syndykalnym, żądaniem głosu, żeby nie w imieniu jakichś organizacji pozasyndykalnej przemawiać za tym lub owym poglądem, lecz w imieniu C. G. T. złożył oświadczenie, jakie stanowisko zajmuje w tej sprawie C. G. T.

Nie wiadząc nawet jakie oświadczenie czyło, zwracając uwagę na to, że C. G. T. jest to do pełnego stopnia zlewaniem Generalnej Konfederacji Pracy.

Umieszczając komunikatów w prasie, w których znieważa się innych członków w syndykatu C. G. T. musi być potępione.

Nie wolno nadużywać C. G. T., żeby w jej imieniu zwalczać przeciwników syndykalizmu poza działalność syndykalną.

Wzwyż się nie poddać, jeżeli nie wyrażymy zgody na to, żeby w imieniu C. G. T. złożyć oświadczenie, jakie stanowisko zajmuje w tej sprawie C. G. T.

Nie będa więc umieszczane w „Prawie Ludu” żadne rezolucje protestacyjne z powodu, że członkowie nie gotowi są na uzgodnioną formę oparcia na emigrację. Mogą natomiast, jeżeli się zgadzają, jako wolna wola nie należeć, jeżeli im ona nie odpowiada.

Sekretarz Generalny Sekcji Polskich przy C. G. T.: S. Jesionowski.

Komunikat Zarządu Głównego F. E. P.

Kongres F. E. P. uchwalił w dniu 2 stycznia 1938 r. w imieniu dwóch organizacji emigracyjnych o jednakowych zadaniach, jest F. E. P. i Z. R. P. jest niezgodnością i musi powstać jedna organizacja.

W jaki sposób to nastąpi, kongres dał upoważnienie Radzie Główniej.

Do przeprowadzenia wstępnych rokowań, została zwołana Rada Główna i w dniach 31 października i 1 listopada 1937 r. po dyskusji, nastąpiła zgoda na wspólne zebranie z Radą Główną Z. R. P. w celu uzgodnienia warunków połączenia.

Na wspólnych zebraniach dwóch rad, deklaracja połączenia została przyjęta bez żadnego protestu od jakiegokolwiek delegata, że dwie organizacje łączą się w jednej Federacji Robotników i Chłopskich Wychodźców, która podpisana przez delegatów ze wszystkich okręgów.

Bez protestu od nikogo zostały uzgodnione techniczne sposoby połączenia, wysokość składki, legitymacje i sposób odbywania zebrania zjednoczonych.

Statut F. E. P. przewiduje wybór zarządu głównego przez Radę Główną i ta była uprawniona do wyboru tymczasowego Zarządu Głównego zjednoczonej organizacji.

Upoważniona została Rada Główna do wyrażenia zgody na to, żeby w imieniu C. G. T. złożyć oświadczenie, jakie stanowisko zajmuje w tej sprawie C. G. T.

Nie wiadząc nawet jakie oświadczenie czyło, zwracając uwagę na to, że C. G. T. jest to do pełnego stopnia zlewaniem Generalnej Konfederacji Pracy.

Umieszczając komunikatów w prasie, w których znieważa się innych członków w syndykatu C. G. T. musi być potępione.

na liczne trudności przy organizowaniu Sekcji F. R. P., ponieważ niektóre Sekcje F. E. P. nie zastosowały się do uchwalił połączeniowych.

Zarząd Główny te przeszkody przezwyciężył przez powołanie do życia liczących Komisyj Połączeniowych tak w Okręgach jak i w Sekcjach. Tam gdzie zarządy były Sekcje F. E. P. odmówiły współpracy zgłosiła się duża liczba zdecydowanych działaczy fepowców, którzy z zapalem wspólnie z Zarządami Filij byłego Z. R. P. zapisują członków i tworzą Sekcje.

Gdy w jakiejś miejscowości Zarząd Sekcji był F. E. P. nie przyłączył się do F. R. P., to na członka F. R. P. należy się zapisać u miejscowego prezesa Filii Z. R. P. Chętni do stworzenia w swej miejscowości Sekcji F. R. P. zachęca się zgłosić po legitymacje i znaczki do Sekretariatu.

Gdy w danej miejscowości zapisze się pewna liczba członków, należy natychmiast przygotować do wybrania zarządu sekcji. Zebrania konstytucyjne należy robić bez rozgłosu i bez wszelkich hałasów wieczerzy. W żadnym wypadku nie należy zwoływać wieców w sprawie F. R. P. Zgromadzenia publiczne będą zwoływane dopiero po ukonstytuowaniu się Sekcji i Okręgów. Spółkoma i wytrwała praca ma większe znaczenie niż akcja wiecowa.

Adresy wybranych zarządów sekcyjnych F. R. P. należy przysłać do Sekretariatu. Sekretariat F. R. P.

Propaganda czeska we Francji jest lepiej zorganizowana niż polska.

Paryz, w styczniu. Czechosłowacja potrafi doskonale organizować swoją propagandę, a co za tym idzie — swoją ekspansję artystyczną i handlową na zachodzie Europy.

W Paryzu niemal co pół godziny spotyka się człowiek z przejawami celowej propagandy turystycznej naszych sąsiadów. Na wszystkich niemal stacjach kolei podziemnej zwracają powszechną uwagę olbrzymie plakaty, wyobrażają najciekawsze obiekty tu rzytcywie Prazi i Tatr. Wielkie cyfry (20 godzin od Paryzu, 4 i pół godziny od Le Bourget) zachęcają Francuzów do zwiedzenia Republiki Czechosłowackiej. W handlu zaś, stosunki według informacji, jakie otrzymałem od kilku kupców francuskich i belgijskich podległych Francji i Belgii z jednej strony, a Czechosłowacji z drugiej, zdają się zwracać uwagę na to, że Czechosłowacja posiadała bezkonkurencyjne rynki tych

dwóch krajów.

Ekspansja naszych sąsiadów nie obejmuje ni tylko dziedziny handlu i turystyki. Przejawia jej spotykamy również i na gruncie artystycznym. W czasach kongresów filmowych (Międzynarodowy Kongres Filmowy i Kongres Prasy Filmowej), jakie latem odbyły się w Paryzu, posel Czechosłowacji, Stefan Osusky, zorganizował galowe przedstawienie filmu „Ludzie na krze”. Wprawdzie i inne państwa (a między nimi i Polska) urządziły pokazy swoich reprezentacyjnych filmów, jednak tylko Czesi pomyśleli o tym, aby pokazać swój zorganizowany w czasie byłego w Paryzu przedstawicieli świata filmowego całej Europy.

Z ręką na sercu możemy sobie powiedzieć, że przydałoby się, aby nasza propaganda na terenie państw zachodnich działała również celowo i energicznie, jak propaganda czeska.

K. F.

Koło polskie w Radzie Lille P. T. T.

Radio Lille P. T. T. w ramach kwadrans polskiego w czwartek dnia 13 stycznia poświęci całą audycję polską kołom polskim. Transmisja rozpocznie się o godzinie 17.30. Nie wątpimy, że rodacy, wysłuchując wspaniałych naszych czysto polskich koł, których sława jest wszechświatowa.

Książę abisyński zarzeka plagiatu dyrektora paryskiego cyrku.

Jeden z członków rodziny cesarza abisyńskiego, książę Jakub el Omar wystąpił do sądu paryskiego z żądaniem zakazania przedstawienia w cyrku paryskim operetki p. t. „Przygody królowej Saby”. Książę twierdzi, że owe przedstawienie cyrkowe zostało oparte na całym szeregu szczegółów wziętych z operetki, napisanej przez niego i jest plagiatem, naruszającym jego prawa autorskie.

Sąd wyznaczył rzeczoznawcę, który ma odwiedzić przedstawienie cyrkowe, a następnie zapoznać się z librettem operetki księcia abisyńskiego, aby stwierdzić, czy istotnie zachodzi wypadek plagiatu i aby przedstawić swoje wnioski sądowe.

Dziennikarz skazany na 4 miesiące więzienia za obrazę wiceprezjera Bluma.

Czternasta Izba Sądu karnego w Paryzu rozpatrywała sprawę dziennikarza Boissela, który dopuścił się obrazy wiceprezjera Bluma. Sąd uznał, że artykuł Boissela należy uważać jako grzech śmierci, skutkiem czego skazał dziennikarza na cztery miesiące bezwzględnej aresztu i 25 franków grzywny.

Jak dokonano zamachu na siedziby pracodawców w Paryzu.

Bomby przygotowali inżynierowie. — Jednego z zamachowców wysłano do Hiszpanji.

Wielkie wrażenie w opinii francuskiej wywołało oświadczenie min. spr. wewn. Dormoy, o wykryciu wszystkich sprawców zamachów, dokonanych przed kilku miesiącami na siedzibach związków pracodawców w Paryzu.

Oświadczenie ministra jest oparte na zeznaniach jednego z aresztowanych zamachowców, inż. Locuty z Clermond Ferrand. Zeznania te pozwalają w całej pełni przedstawić przebieg zamachu.

Inż. Locuty, zatrudniony w fabryce de Michellina w Clermond Ferrand bożnał przez jednego ze swych przyjaciół, p. Vauchard, również inżyniera u Michellina, niejakiego Metenier. Locuty został wciągnięty w ten zamach przez siebie i dwóch osób udał się do spisku „Tajnego Komitetu Akcji Robotniczej i Chłopskiej” (C. S. A. R.) Przystąpił do spisku w związku ze spiskiem wzmiankowanym w poprzednim numerze.

Podczas czasu Locuty z polecenia inż. de la Meuse, gdzie tenże inżynier był w związku ze spiskiem wzmiankowanym w poprzednim numerze, w dniu 17 i 18 lipca br. spotkali się w Nancy ks. Pozzo du Borgo, inż. De-loncelle, gen. Duseigneur, Metenier i niejaki Terrielle.

W całej sprawie spisku naczelny kierownik okazuje się być inż. De-loncelle, gdy rólą ks. Pozzo du Borgo odegrał główna w dostrzeżeniu fundusów.

Podczas czasu Locuty z polecenia inż. de la Meuse, gdzie tenże inżynier był w związku ze spiskiem wzmiankowanym w poprzednim numerze, w dniu 17 i 18 lipca br. spotkali się w Nancy ks. Pozzo du Borgo, inż. De-loncelle, gen. Duseigneur, Metenier i niejaki Terrielle.

Po 20 latach zaczyna znów widzieć!



Na zdjęciu Perzydenta Republiki Lebrun na wystawie malary w Paryzu, rozmawia z magistratem Lemordant, który podczas wojny stracił wzrok i dopiero obecnie zaczyna stopniowo go widzieć.

Odezwa francuskich działaczy katolickich w sprawie hiszpańskiej.

„Francuski komitet pokoju społecznego i religijnego w Hiszpanji”, powstały głównie dzięki inicjatywie mgr. Beupin, Jakuba Maritain i Franciszka Mauriaca oraz kilku innych wybitnych działaczy katolickich, wydał ponowne wezwanie na rzecz pojednania i pośrednictwa w konflikcie hiszpańskim. Apel ten, który ukazał się w tygodniku katolickim „Czas obce”, m. in. stwierdza, iż pokój, dobrowolnie zawarty, a nie podyktowany przez zwyciężców zwyciężonym, stanowi jedyną nadzieję.

Dziennik nawołuje Francję i Anglię do działania w tym sensie.

Za 45 milionów dol. złota przybyło do Francji w ciągu 2 miesięcy.

Na pokładzie statku „Champlain” przybyło do Hawru ładunek złota wartości 5 mil. dolarów. — Ogółem przybyło do Francji z St. Zjednoczonych w ciągu ub. 2 miesięcy złota wartości 45 milionów dolarów.

Dodać należy, że w r. 1936 wywieziono z Francji do Ameryki złota za 89 mil. dolarów, a w r. ub. do 1 listopada za 38 mil. dolarów.

Polski Dom Zdrowia Dr. Henryk Łyżiński

przyjmuje codziennie od godz. 9-tej do 12-tej i od godziny 2-giej do 6-tej wieczorem
LENS — 12, rue de la Paix — Tel.: 4-81

Notowania walut zagranicznych

Paryz, 12. 1. — Notowania walut zagranicznych na giełdzie paryskiej przy zamknięciu giełdy przedstawiały się jak następuje:

	11.1	10.1
Funt szterling	147.65	147.48
Dolar	29.51	29.48
Belga	5.00	5.00
Korona czeska	1.037	1.036

Złoty polski: dewiza na Warszawę 558 franków za 100 złotych. Banknoty tańsze. Bank P. K. O. płaści 512 franków za 100 złotych, a sprzedawał po 526 franków za 100 złotych.

Sunlight Savon

(Patrz ogłoszenie na ostatniej stronie).

CO PISAL

„Narodowiec” przed 25 laty?

29 listopada 1911 r.

Protest Polek. — W Urbanowie, w poznańskim, odbył się wielki wiec Polek przy udziale ok. 4 tys. uczestników. Na wiecu protestowano stanowczo przeciw wywłaszczeniu przez władze pruskie ziemi polskiej. W uchwałonej rezolucji postanowiono wychowywać dzieci w duchu narodowym, stać zawsze na straży godności narodowej i popierać wszędzie tylko to, co polskie.

Nowe zwycięstwo polskie. — W wyborach gminnych w Hertem Polacy zdobyli 1021 głosów, lista kopańki 884 gł., socjaliści 635 gł., a centrowcy 428 głosów.

30 listopada 1912 r.

Niemcy boją się Galicji. — Na zebraniu hakatyistów w Karlsruhe wygłoszono referat p. t. „Galicja — Pięćmonta polskim”, w którym przedstawiono, że Galicja (Małopolska) wzięła na siebie rolę przodkini w walce o wolność narodu polskiego.

Zwycięstwo polskie. — Przy wyborach starszych kieszafotowych w Herne i Wickern, kandydaci polscy otrzymali więcej głosów, niż listy niemieckie.



Sprawa elektryfikacji.

S. P. — Zdarzało się bardzo często, że firmy pozostawiały w domach instalacje elektryczne a dopiero po kilku miesiącach miejscowości włączono do sieci elektrycznej. Nie jest wyjątkiem, że w tym wypadku zachodzi ok. podobne. Skoro firma posiada franc. podpis, co równa się zawarciu kontraktu z firmą, trzeba będzie warunków kontraktu dotrzymać.

W sprawie polskiej książkę zwrócić się do Księgarni Gebethnera i Wolffa — Paris, 123 Bld. St. Germain. — (66).

Czy robotnikowi rolnemu należy się urlop płatny.

B. F. — Robotnikom rolnym przysługuje urlop płatny na tych samych warunkach co robotnikom przemysłowym, to znaczy po pół roku pracy, należy się urlop płatny w kwocie urlopu a po roku pracy 15 dni, w czym 12 dni roboczych. W razie gdy robotnik rolny podczas urlopu nie jest obecny na fermie, należy mu się odszkodowanie za wikt, jeśli wikt należy w wynagrodzenie. W tym odnośnym odwołaniu za wikt powinno się szacować według zeznań zarobkowych do ubezpieczeń społecznych.

Urlop robotnika rolnego w przeciwieństwie do urlopu przemysłowego może być podzielony na kilka razy, to znaczy, że może być wykorzystany niejako „ratami”. Ustawa dopuszcza tego rodzaju podział urlopu na cały rok.

Jaki murarz nie uzyska Pań pracy w Kopalni.

Domagaj się wynagrodzenia w wysokości, jaką przewiduje kontrakt. Obniżenie pensji robotnikowi jest łamaniem kontraktu przez gospodarza. Opisać sprawę konsulatu w Lyonie, 2, rue de Boissieux (Rhone). — (67)

Czy prawo jazdy w Francji jest ważne w Polsce.

P. G. Affieville. — Prawo jazdy wydane we Francji nie jest ważne w Polsce, gdyż należy wystarać się o nowe prawo, przez złożenie dodatkowego egzaminu. Prawo jazdy jest ważne tylko wtedy, gdy przyjeżdża się do Polski francuskim samochodem i będzie Pan posiadał tryptyk oraz międzynarodowe prawo jazdy. Nauka w garażach francuskich jest ceniona w Polsce, ale o pasady w garażach na terenie Polski jest bardzo trudno. — (68)

Sprawa wojakowski.

S. K. Dives. — Obywatel francuski mógł wstąpić ochotniczo do armji tylko przed 11 rokiem życia. Później byłaby zgarnięty do przynusowej służby wojskowej, w której może pozostać na stałe, jako podoficer zawodowy. Stopnie w lotnictwie są prawie te same co w marynarce wojennej, z tą różnicą, że piloci mają przeważnie rangę sierżantów, względnie chorążych. Dalejszych informacji udzieli Pan posłowiernemu handlarzowi lub biuro rekrutacyjne w najbliższym mieście. — (62).

Sprawa polskiego Banku Handlowego.

Czytelnikowi Panu informacji Sądu Okręgowego w Poznaniu — Polacy, w każdym razie nie wiem, jest, że pieniądze przekazywane w Niemiec do Polski w okresie wielkiej dewaluacji w Niemczech były w wielu wypadkach przez banki obliczone po najniższym kursie. — (63).

Sprawa spłaty majątkowej.

K. F. Droupe St. Barbe. — Ciążący na hipotece dług będzie Pan musiał spłacić. Sprawa Pańska nie będzie podlegała ustawie o odroczonej służbie wojskowej, w której zwolnienie na spłatę kwartalnie lub półrocznie ratami. Obecnie na giełdzie w Warszawie notują 100 kg. „boza” w obrotach hurtowych przy ładunkach wagonowych 22 złote. Nie widać można kupić zboże nieco taniej. — (64).

O pracę w Kopalni.

W. J. Verne Vitex. — Jeśli nie przebywa Pan pięciu lat we Francji, wtapimy, czy prefektura zatwierdzi świadectwo zezwalające na zmianę karty. Według postanowienia kopalni lub fabrycy. Według postanowienia ministerstwa, prefektury mogą wydawać zezwolenia na zmianę zawodu tylko tym, którzy pracowali w kopalniach francuskich, a którzy w okresie kryzysu przenieśli się na rolę i pozostali w Francji. Inny byłym górnikom prefektury z zasady odmawiają zezwolenia na zmianę karty. Jeśli chodzi o pracę w fabryce, przypomnijmy, że prefektury wydają świadectwom tylko wtedy zezwolenie na zmianę karty, jeśli w danym okręgu nie ma bezrobotnych francuskich, którzy mogli podjąć się pracy w fabryce. Ponieważ takich okolic nie ma, przeto nie należy liczyć, by prefektura z zatwierdziła robotnikowi rolnemu zezwolenie na zmianę zawodu. Wobec tego, że Pański Pański, w sprawie w fabryce, zwłazdnie nie ma, gdzie pracuje, jest stosunkowo bezszcza. Poza tym przypominamy także, że prawie we wszystkich gałęziach przemysłu, gdzie pracują jest leższa obowiązująca dekrety, ograniczające liczbę robotników zagranicznych, których wolno zatrudniać. — (65).

Styczeń 13 Czwartek
Dziś: Weroniki Jutro: Hilarego
Pojutrze: Pawła I.

Migawki
Śpiewająca mysz.

Angielskie biuro Rentera donosi, że mysz, że pewna fantazyjna dziewczyna posiada ową mysz, śpiewającą, jak ptak.

Tego się, Czytelniczu, nikt z Was nie spodziewał... A jednak jest mysz w Hadze, która, jak ptak, śpiewa... Mysz tę schwycił w pulapkę pewien drogerzysta... Oszwił ją i teraz — z śpiewu jej korzysta... Ha, o czym się na świecie dzisiaj już nie słyszy... Mogą więc ostatecznie śpiewać nawet myszy... Co ciekawego w tem jednak, Czytelniczu moi, to fakt, że... fotografów ta myszka się boi... Można więc owość śpiewać na ta myszka — śpiewaczka, że... nie fotogeniczna jest szara biedaczka... Chodź przypuszczam z swej strony również, że ta myszka, że ta skromna mysz w prasie nie pragnie reklamy... Józef STACH.

Cecha Dnia

Przed kilku dniami pisaliśmy na tem miejscu o bezkrwawej wojnie, jaką niektóre państwa prowadzą przy pomocy fal radiowych. Ten system szkolenia przeciwników przez radio zastosowały pierwsze Sowjety i one to celują w akcję zatrucia stonoków mi dzy narodami.

W związku z naszymi uwagami napisał nam obecnie p. Michał Majewski z Le Creusot, że w niedzielę 9 b. m. słuchał sowieckiej stacji krótkofalowej. Tym razem jakoś agitatorka sowiecka podjęła się szkolenia Polaki. Czyniła to w języku francuskim.

Latwo sobie wyobrazić, że sowiecka agitatorka jaknajbardziej czarnymi kolorami malowała życie w Polsce. 60% studentów polskich — według tej Moskiewki — jest chorych na gruźlicę, a 45% dzieci chodzi do szkoły bez koszul, obuwia i jedzenia.

W

